

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

1

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

התובע קשמין רועי

ע"י ב"כ עו"ד אורי ירון

נגד

הנתבעות 1. הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ
2. איילון חברה לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד דן הדר

2

3

פסק דין

4

5

6

רקע

7 1. לפני תביעה בגין נזקי גוף. התובע, יליד 1978. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת"), הינה הבעלים

8 והמפעילה של מכון הכושר "Shape" בדיזינגוף סנטר בתל-אביב, שבו חבר התובע.

9 2. לטענת התובע, מועדון הכושר הזמין את החברים בו להשתתף בתחרות להורדת ידיים. צוות

10 העובדים של המועדון לקח חלק פעיל בעידוד חברי המועדון להשתתף בתחרות, וביום

11 25.9.07 נערכה תחרות "הורדת ידיים" במועדון. התובע, אשר שוכנע להשתתף בתחרות,

12 נפגע במהלך התחרות פגיעה קשה במרפק ובזרוע יד ימין (להלן: "התאונה"). התובע סבל

13 מכאבים עזים, הגיע באמצעות אמבולנס לבית החולים, שום אובחן כסובל מפריקת מרפק

14 ימין עם שבר, וידו הימנית קובעה בגבס. ביום 30.9.07 נותח התובע בהרדמה כללית,

15 ובמהלך הניתוח בוצע שחזור פתוח וקבוע של השבר. התובע היה מאושפז במשך שישה ימים

16 ושחרר ביום 1.10.07, ונקבע לו תקופת אי-כושר של שישה שבועות.

17 3. הנתבעות הגישו כתב הגנה מטעמן. הנתבעות הכחישו את המפורט בכתב התביעה. לטענתן

18 סניף דיזינגוף של הנתבעת יוזם תחרויות ספורט במהלך כל שנה, ואף את תחרות הורדת

19 הידיים. המשתתפים הינם אלו אשר התנדבו להשתתף בתחרות מבין המנויים של הנתבעת

20 בסניף. הנתבעת פרסמה את קיומה של התחרות על גבי לוח המודעות שבסניף, אך התובע

21 לא שוכנע להשתתף. התובע השתתף בתחרות מבחירתו ומרצונו החופשי. עוד טענה הנתבעת

22 כי את התחרות שפט שופט מקצועי שנשכר לשם כך, והתובע התחרה עם חבריו למכון

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

1 הכושר אשר אותם הכיר. התובע קיבל הדרכה מלאה עובר לתחילת התחרות, וקיבל
2 הוראות כיצד עליו לבצע את התחרות בבטחה. לפיכך, טוענות הנתבעות כי התובע לקח על
3 עצמו את הסיכון, ועליו לשאת בתוצאות הסיכון שלקח על עצמו. עוד נטען כי רשלנותו
4 התורמת של התובע מגיעה לכדי שיעור של 100%. בנוסף, הוכחו הנזקים.

העדויות והראיות

- 5
4. התובע הגיש תצהיר מטעמו. בתצהירו מסר התובע כי במועד הרלוונטי היה מנוי במכון
6 הכושר Shape בדיזינגוף סנטר, ובמהלך חודש ספטמבר פרסמה הנהלת המכון כי ביום
7 25.9.07 יערך במקום טורניר הורדות ידיים. עובדי המקום ביקשו ממנו שישתתף בתחרות.
8 הוסבר לו כי מדובר בתחרות חובבים, וכן הוסבר לו כי המתחרים בתחרות יסווגו לפי
9 קבוצות משקל, כך שבפועל יתמודד מול מתחרה בקבוצת המשקל שלו. לדברי התובע, איש
10 מעובדי מכון הכושר לא פירט בפניו אילו סיכונים כרוכים בהשתתפות בתחרות מסוג זה, וכן
11 לא פורט בפניו כי הוא עשוי להיפגע כתוצאה מן התחרות. לדבריו, ככל שהיו מסבירים לו
12 את הסיכונים, לא היה משתתף בתחרות. ביום התחרות הגיעו מתחרים מנוסים בספורט
13 הורדת הידיים, והמתחרים לא חולקו לקבוצות משקל כלשהן. בפועל הוא התמודד מול
14 מתחרה שמשקלו גבוה משמעותית ממשקלו של התובע שהיה 67 ק"ג. במהלך התחרות נפגע
15 התובע בידו הימנית, הוזמן אמבולנס, ובבית החולים אובחנה פריקה של מרפק ימין ושבר.
16
5. לתצהיר התובע צורף תקליטור של התחרות שבמהלכה נפגע.
17
6. בעדותו בבית-המשפט הבהיר התובע שצירף קבלות אף על נסיעות פרטיות שנסע במוניות
18 לאחר התאונה משום שהתקשה לנהוג עם יד הנתונה בגבס (עמ' 3, ש' 25). התובע הבהיר כי
19 לא היו לו מחלות משמעותיות קדמות ונפגע בעבר בתאונה קלה שלא הצריכה אשפוז (עמ' 4,
20 ש' 24-29). באוגוסט 2008 ביקש לשוב לפעילות מלאה בחדר כושר (עמ' 5, ש' 14-15). התובע
21 העיד כי לפני התחרות קיבצו את המתמודדים אך לא נתנו להם הוראות בטיחות (עמ' 6, ש'
22 13). התובע העיד כי לא הסבירו להם כיצד לערוך חימום (עמ' 6, ש' 30-31). בנוגע לנזק
23 הבהיר התובע כי בטרם התאונה שכרו היה 8,500 ₪, ולאחר מכן מצא עבודה בשכר של
24 13,000 ₪ ברוטו וכן רכב (עמ' 7, ש' 18).
25
7. מטעם הנתבעת הוגש תצהירו של מר דורון קנטור (להלן: "קנטור") אשר שימש כשופט
26 בתחרות. קנטור מסר כי הוא שופט בינלאומי בתחרויות הורדת ידיים, ועוסק בתחום
27 הספורט שנים רבות. הוא שפט בתחרות הרלוונטית לאחר שהוזמן לשם כך על-ידי מנהלי
28 הנתבעת. כשהגיע לסניף, ביום התחרות, הביא עמו שולחן מקצועי המתאים לתחרויות
29 הורדת ידיים. לפני תחילת התחרות קיבץ את כל המתחרים שנרשמו לתחרות, ובכללם
30 התובע, והסביר להם את הוראות הבטיחות ואת כללי התחרות. המתחרים הונחו להוריד
31 שעונים ותכשיטים מהידיים, לשים טלף על ידיהם, ולא להתחיל בתחרות אלה בהוראה
32 שלו. הוא חילק את המתחרים לקבוצות בהתאם לגודל גופם, כאשר אין משמעות למשקל
33

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

- 1 הגוף. הוא הסביר למתחרים כיצד לערוך חימום לשרירי הידיים. הוא לא הבחין בכל דבר
2 חריג במהלך התחרות של התובע מול חברו לתחרות.
- 3 קנטור העיד בבית-המשפט כי הוא עוסק בהורדת ידיים, והוזמן לשפוט בתחרות האמורה .8
4 (עמ' 8, ש' 5). קנטור אישר כי הוא נתבע באופן אישי אף בתיק נוסף שמתנהל בבית משפט
5 השלום בתל-אביב בגין תחרות שבה נפגע אדם נוסף כשנה קודם לאירוע הנוגע לתיק זה (עמ' 8
6, ש' 19; עמ' 11, ש' 10-11). קנטור אישר כי קיימות פגיעות בתחרויות מסוג זה (עמ' 9, ש'
7 5-6). הפגיעה בתובע אינה פגיעה ראשונה מסוג זה (עמ' 9, ש' 7-8). קנטור העיד כי מכון
8 הכושר היה צריך להזהיר את המתחרים לפני התחרות מפני הסיכונים שיש בתחרות כזו
9 (עמ' 10, ש' 19-20).
- 10 עוד הוגש מטעם הנתבעת תצהיר מאת מר שגיב אוחנה (להלן: "אוחנה"), מנהל חדר הכושר. .9
11 בתצהירו טען מר אוחנה כי בשלט שנתלה על לוח המודעות של הסניף, מנויי הסניף הוזמנו
12 להשתתף בתחרות הורדת ידיים. המשתתפים נרשמו מיוזמתם בתחרות. איש מעובדי
13 הולמס פלייס לא שכנע את התובע או מישהו אחר להשתתף בתחרות. התחרות נערכה
14 בפיקוחו של שופט בינלאומי בתחרויות הורדת ידיים אשר הדריך את המתחרים. התובע,
15 ושאר המשתתפים, קיבלו הוראות ישירות מהשופט כיצד לנהוג במהלך התחרות.
- 16 אוחנה העיד בבית-המשפט כי זו הייתה הפעם הראשונה שהם קיימו במעדון הכושר תחרות .10
17 מסוג זה, ולאחר האירוע לא שבו לארגן תחרויות כאלה (עמ' 12, ש' 27-30). לטענת אוחנה
18 מי שצריך להזהיר מפני הסיכונים שבתחרות הינו השופט (עמ' 13, ש' 3).

סוגיית האחריות

חובת זהירות מושגית וקונקרטי

- 21 כפי שנקבע בהלכת ועקנין (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לז(1) .11
22 113 (1982) (להלן: "הלכת ועקנין")), קיומה של חובת הזהירות המושגית נקבע על-פי מבחן
23 הצפיות. המבחן הוא, אם אדם סביר היה צריך לצפות להתרחשות הנזק. ככלל, נקודת
24 המוצא היא כי מקום שניתן לצפות נזק, כעניין טכני, קיימת חובת זהירות מושגית, אלא אם
25 כן קיימים שיקולים של מדיניות משפטית השוללים את החובה.
- 26 במקרה דנן, סבורני כי קיימת **חובת זהירות מושגית** בין הנתבעת, בעלת חדר הכושר, לבין .12
27 התובע אשר היה מנוי בחדר הכושר של הנתבעת. כשם שקיימת חובת זהירות בין בעלים של
28 מקרקעין לבין מבקר במקרקעין, כך קיימת חובת זהירות בין בעלת מכון הכושר לבין
29 מנויים בחדר הכושר. הנתבעת הייתה יכולה וצריכה לצפות את הנזק.
- 30 כמו-כן, סבורני כי על הנתבעת מוטלת **חובת זהירות קונקרטי** כלפי התובע. כפי שטען .13
31 התובע, הנתבעת היא זו שערכה את התחרות בשטחה, היא קבעה את המועד, היא הזמינה
32 את השופט ודאגה לציוד, והיא הזמינה את המתחרים להירשם לתחרות, ומכאן שהייתה

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

- 1 מוטלת עליה, כמארגנת התחרות, חובת הזהירות הקונקרטית לדאוג ליידע את המשתתפים
2 בתחרות אודות הסיכונים הטמונים בהשתתפות בתחרות כאמור.
- 3 אפשרות הפגיעה במהלך תחרות מסוג זה נמצאת בציפיות הסבירה של הנתבעת, וזאת בשים
4 לב לכך שאף לפי עדותו של קנטור קיימות פגיעות גופניות בתחרויות מסוג זה (עמ' 9, ש' 5-
5 6), ופגיעה דומה אירעה אף לאדם אחר בתחרות במכון כושר אחר שבה שימש קנטור כשופט
6 שנה קודם למקרה דנן (עמ' 11, ש' 10-11). לפיכך, נתבעת סבירה הייתה יכולה וצריכה
7 לצפות את אפשרות הפגיעה בתובע במהלך התחרות שארגנה.
- 8 אמנם, הדין אינו מטיל אחריות מפני סיכונים שהם סבירים. כך נקבע על-ידי כב' השופט
9 ברק (כתוארו אז) בהלכת ועקנין לעיל:
- 10 "חיי היום-יום מלאים סיכונים, אשר לעתים מתממשים וגורמים נזקים, מבלי
11 שיוצרי הסיכונים ישאו באחריות בנוזיקין. הטעם לכך הוא, שאותם סיכונים
12 טבעיים ורגילים הם לפעילות האנוש המקובלת, ובגינם נקבע, כעניין של מדיניות
13 משפטית, כי חובת זהירות קונקרטית אינה מתגבשת. סיכונים אלה סבירים הם,
14 וחיי חברה מתוקנים לוקחים את קיומם בחשבון. על-כן, מי שמשתמש במתקן
15 ספורט - אם כמשתתף ואם כצופה - עשוי להיפגע מסיכונים, הכרוכים בפעילות
16 ספורטיבית. עד כמה שסיכונים אלה טבעיים הם ורגילים לאותה פעילות, אין בגינם
17 אחריות. "מי שלוקח חלק בספורט כזה, מקבל את הסכנות הטמונות בו, במידה
18 שהן ברורות ונחוצות, בדיוק כמו סייף המקבל את הסיכון של דקירה ממתנגדו
19 וצופה במשחק כדור המסתכן במגע עם הכדור..."
- 20 ... אכן, מי שהולך בדרך או יורד במדרגות עשוי לעתים למעוד ולהחליק. "נפילה או
21 התחלקות היא תופעה רגילה בחיים..." אלה הם סיכונים סבירים. אשר יש להכיר
22 בהם ולחיות עמם בחיי היום-יום. ההולך לבית-מרחץ אינו יכול להתלונן על
23 שהרצפה חלקה..., והמתנדנד בנדנדה אינו יכול להתלונן על נזק, הנובע מסיכונים,
24 שהם טבעיים לאותה נדנדה... המשחק עם כלב עשוי להישרט... והרוכב על סוס
25 עשוי ליפול ממנו. אין הדין מטיל חובת זהירות קונקרטית בגין סיכונים סבירים".
- 26 ברם, במקרה דנן סבורני כי הסיכון לגרימת שבר ביד תוך הותרת נכות לצמיתות, אינו סיכון
27 סביר בתחרות הורדת ידיים. הסיכון לשבירת יד אינו סיכון שהוא טבעי לתחרות הורדת
28 ידיים, אלא סיכון בלתי סביר, אשר סבורני כי יש להתריע מפניו, כלפי אדם שאינו עוסק
29 בתחום.

התרשלות

- 30
- 31 17. הנתבעת התרשלה בכך שלא הזהירה את התובע מפני סיכונים אפשריים של פגיעה גופנית
32 בתחרות הורדת ידיים מסוג זה. אף העד מטעם הנתבעת, קנטור, אשר שימש כשופט

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

- 1 בתחרות, אישר בעדותו כי מכון הכושר (קרי: "הנתבעת") היה צריך להזהיר את המתחרים
2 לפני התחרות מפני הסיכונים שיש בתחרות כזו (עמ' 10, ש' 19-20). היה על הנתבעת לדעת,
3 כפי שידע השופט שהזמינה לתחרות, כי בתחרויות מסוג זה קיים סיכון ממשי לפגיעה פיזית
4 במשתתפים, ולהזהיר את המשתתפים מפני אפשרות זו, כך שכל משתתף יוכל לבחור האם
5 להשתתף בתחרות, בידעו את הסיכון, אם לאו.
- 6 חובה זו ליידע את המשתתפים בתחרות בדבר הסיכונים מקבלת משנה תוקף בשים לב
7 לעובדה שמדובר בתחרות שבה השתתפו חובבים, שהוזמנו אליה המנויים בחדר הכושר,
8 ולא רק אנשים בעלי ניסיון וידע מוקדם בתחרויות הורדת ידיים. הפרת החובה להזהיר
9 אדם המוזמן להשתתף בפעילות מפני סכנות אפשריות באותה פעילות הוכרה לא אחת
10 כהתרשלות. כך למשל, בהלכת ועקנין נקבע כי העדר אזהרה מפני סכנה קפיצת ראש במים
11 רדודים מהווה רשלנות של מפעילת הבריכה. באופן דומה אזהרת משתתפי תחרות הורדת
12 ידיים לסיכוני התחרות מהווה רשלנות של הנתבעת.
- 13 אני מקבל את טענת התובע כי הסבר בדבר הסיכונים האפשריים בתחרות, במובחן מהסבר
14 אודות כללי התחרות והוראות בטיחות, לא נמסר לתובע. גרסתו זו של התובע לא נסתרה
15 ולא הופרכה, ואף קנטור ששפט בתחרות לא מסר בתצהירו שהסביר למשתתפים את
16 הסיכונים שבתחרות. בעניין זה נדמה כי השופט בתחרות סבר כי החובה למסור את ההסבר
17 מוטלת על הנתבעת ואילו העד מטעם הנתבעת, אוחנה (אשר שימש כפקיד קבלה באותה
18 תקופה) סבור כי החובה למסור את ההסבר מוטלת על השופט. כך או כך, הסבר כאמור לא
19 נמסר. הנתבעת אף לא דרשה מקנטור, כשופט בתחרות, להזהיר את המשתתפים מפני
20 הסיכונים האפשריים, ומכאן שלא יצאה ידי חובתה.
- 21 כמו-כן, סבורני כי קביעה בדבר החובה ליידע את המשתתפים בתחרות בדבר הסיכונים
22 הכרוכים בה אינה מטילה על מזיקים פוטנציאליים עלות שאינה סבירה, ואשר יש להימנע
23 ממנה משיקולי מדיניות משפטית. בעניין זה סבורני אף כי הנתבעת, כמארגנת התחרות,
24 הינה "מונע הנזק הזול ביותר".
- 25 **נזק**
- 26 במהלך התחרות נגרם לתובע נזק בידו אשר הותר לו נכות בשיעור של 10%, ומכאן מובן
27 שקיים נזק. יש לציין כי אופן התרחשות הנזק, קרי: הפגיעה הפיזית בתובע במהלך
28 התחרות, צולם במצלמת וידאו והוגש לבית-המשפט, כך שאין מחלוקת על העובדות
29 הנוגעות לאופן התרחשות המקרה.
- 30 **קשר סיבתי**
- 31 הנתבעת התרשלה בכך שלא הסבירה לתובע, כמו ליתר המשתתפים בתחרות, את הסיכונים
32 לפגיעה פיזית במשתתף במהלך התחרות. אני מקבל בעניין זה את טענת התובע בתצהירו כי

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

1 אילו היו מסבירים לו את הסיכונים שבתחרות, לא היה משתתף בה. התובע לא נשאל על כך
2 בחקירתו הנגדית, ומכאן עולה שהנתבעת לא חלקה על כך. לפיכך, קיים קשר סיבתי עובדתי
3 ומשפטי בין התרשלות הנתבעת לבין נזקו של התובע.

אשם תורם

4
5 23. כפי שקבע בית המשפט העליון (ע"א 16/85 עזרא נ' ועקנין, פ"ד מא (1) 649 (1987). ע"א
6 2904/92 עיריית יפו נ' עיזבון המנוח לטרהויז, פ"ד נ (1) 754 (1996)) קיימים שני מבחנים
7 לקביעת אשם תורם. המבחן הראשון הינו מבחן האדם הסביר אשר במסגרתו נבחנת
8 השאלה האם האדם הסביר היה נזהר יותר? המבחן השני הינו מבחן חלוקת האשמה בו בית
9 המשפט שוקל מבחינה מוסרית את מעשי הרשלנות של המזיק מול הניזוק (ע"א 267/58
10 לקריץ נ' שפיר פ"ד יג 1250, (1959), ע"א 542/87 קופת אשראי וחסכון אגודה הדדית בע"מ
11 נגד מוסטפא בן אחמד עוואד, פ"ד מד (1) 422 (1990))

12 24. האם אדם סביר היה נזהר יותר מהתובע ובודק מהן הסכנות הכרוכות בהשתתפות
13 בתחרות? סבורני כי יש להשיב לשאלה זו בחיוב. היה ביכולתו של התובע, אילו פעל
14 בשקידה ראויה, להיות מודע לסיכונים האמורים, ובחירת התובע להשתתף בתחרות
15 האמורה, מבלי לברר את הסיכונים הכרוכים בה, מהווה אשם תורם. לתובע נודע על
16 התחרות מבעוד מועד, ולכן הייתה בידו שהות מספקת לבחון בעצמו את סיכוני התחרות
17 האמורה. עוד יש ליתן את הדעת כי התובע בחר להשתתף בתחרות האמורה מבלי שנדרש
18 לעשות כן על ידי גורם כלשהו. הנתבעת אמנם הזמינה את מנויי חדר הכושר להשתתף
19 בתחרות, אך איש לא כפה זאת עליו. כפי שטוענת הנתבעת, אדם הנוטל חלק באירוע ספורט
20 צריך לקחת בחשבון אפשרויות פגיעה, אף כאשר הדבר לא הוסבר לו במפורש. התובע הינו
21 אדם בוגר ומשכיל, אשר התאמן באופן קבוע בחדר הכושר והיה בעל ניסיון בפעילות
22 ספורטיבית (אף אם לא בהורדת ידיים), והיה ביכולתו לדעת על הסיכונים האמורים לעיל
23 ולשקול את צעדיו בהתאם. בחלוקה בין הנתבעת, שהינה כטענתה, חברה הפועלת מזה
24 כשלושים שנה בתחום חדרי הכושר, לבין התובע שהינו מנוי בחדר הכושר, סבורני כי עיקר
25 האשם שבהעדר הסבר אודות הסיכונים רובץ לפתחה של הנתבעת, ואולם חלקו של האשם
26 של אי-בירור הסיכונים האמורים רובץ אף לפתחו של התובע.

27 25. המבחן השני מבוסס על מידת האשמה. בית המשפט צריך לבחון מבחינה מוסרית את
28 התנהגותם הרשלנית של כל צד וצד. נקבע ע"י הנשיא אגרנט בע"א 23/61 סימון נ' מנשה,
29 פ"ד יז (ו) 449 כי:

30 "בעיניינים אלה לא ניתן לבית המשפט לעשות הערכה מוסרית על יסוד
31 חישובים מדוייקים, כי אם מחובתו רק לעשות כמיטב יכולתו כדי להגיע
32 לחלוקה צודקת לאור נסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה..."

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

1 בהתחשב בעובדות האמורות לעיל, לאור נסיבותיו המיוחדות של המקרה ובמבחיני
2 הפסיקה, סבורני כי יש להעריך את אשמו התורם של התובע בשיעור של 30%.

סוגיית הנזק

הנכות הרפואית

3
4
5
6 27. חוות דעת המומחה מטעם התובע, ד"ר משה לוינקופף, קובעת כי בבדיקת מרפק ימין
7 קיימת צלקת עדינה באורך 9 ס"מ, קיימת הגבלת בטווח התנועה בישור ובכיפוף. בצילומי
8 הרנטגן מודגמת פריקה של המרפק ושבר אשר שוחזר, כמו כן התפתחו הסתיידויות.
9 המומחה העריך את דרגת נכותו הרפואית של התובע בגין הפגיעה בשיעור של 10%.

10 28. חוות דעת המומחה מטעם הנתבעת, ד"ר ישראל קליר, קובעת אף היא לתובע 10% נכות.

11 29. **בשים לב לזהות בין חוות דעת המומחה, הסכימו הצדדים, כי לתובע נותרה נכות צמיתה**
12 **בשיעור של 10%, וכך נקבע.**

הנכות התפקודית

13
14 30. בשים לב לכך שהתובע נפגע בידו הימנית, ובשים לב לכך שמקצועו של התובע אינו כרוך
15 בעבודה פיזית, ואף לאור העובדה שהתובע שב לפעילות מלאה בחדר הכושר (עמ' 5, ש' 14-
16 15) **סבורני כי יש להעריך את נכותו התפקודית של התובע כשיעור נכותו הרפואית, קרי:**
17 **10%.**

כאב וסבל

18
19 31. לתובע נגרמו כאב וסבל משמעותי עקב הפגיעה, הניתוח שעבר, טיפולי הפיזיותרפיה הרבים
20 שעבר והמעקב הרפואי. התובע היה מאושפז שישה ימים.

21 32. אני מעריך את הפיצוי בגין כאב וסבל לתובע, **בשים לב לנכותו, בשיעור של 45,000 ₪.**

אובדן השתכרות לעבר

22
23 33. במועדים הרלוונטיים לתאונה עבד התובע בחברת תפן והשתכר 8,500 ₪ ברוטו לחודש. החל
24 מיום 11.11.07 החל התובע לעבוד בחברת וינטגרה בשכר חודשי ממוצע של 13,000 ₪.
25 לטענת התובע מדובר בשכר נמוך מזה הנהוג, וזאת מאחר והיה עליו לצאת מידי יום
26 לטיפול פיזיותרפיה.

27 34. בעניין זה לא שוכנעתי כי לאחר שהתובע החל לעבוד בחברת וינטגרה נגרע שכרו בשל
28 התאונה. התובע השביח את שכרו לאחר התאונה, ולא קיימת הוכחה לכך שאלמלא התאונה
29 היה משתכר סכום גבוה יותר באותה חברה חדשה שבה החל לעבוד.

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

1 מעבר לאמור לעיל, טען התובע כי בעקבות הפגיעה נגרם עיכוב במציאת מקום העבודה
2 החדש, כאשר היה בתהליך של חיפושי עבודה באותה תקופה. יש לקחת בחשבון תקופה זו,
3 אם כי התובע לא נעדר מעבודתו כלל לאחר התאונה ובכל מקרה לא נגרע משכרו לאחר
4 התאונה. עוד טען התובע כי לאחר שהחל לעבוד במקום העבודה החדש נעדר מעבודתו בשל
5 טיפולי פזיותרפיה, ובשל כך נגרמו לו הפסדי שעות עבודה.

6 לפיכך, יש לפצות את התובע בגין אובדן השתכרות לעבר בסכום גלובאלי בסך של 10,000
7 ₪.

אובדן כושר השתכרות לעתיד

8
9 בנוגע לאובדן כושר ההשתכרות לעתיד, הרי שיש ליתן את הדעת לכך שהתובע הינו מהנדס
10 תעשייה וניהול בהשכלתו (סעיף 1 לכתב התביעה), וכיום הוא עובד כמנהל תחום sep בחברת
11 תנובה כמתכנן את היצור של חלק מהמוצרים בחברה (עמ' 7, ש' 5). מדובר בעבודה אשר
12 בעיקרה אינה עבודת כפיים, ומכאן שהשפעת נכותו של התובע על כושר השתכרותו, בשים
13 לב למקצועו והשכלתו, אינה רבה.

14 בכל הנוגע לעתיד איני סבור כי יש מקום לבצע חישוב אקטוארי של הפסד השכר לפי שיעור
15 נכותו התפקודית, וזאת בשים לב לכך שהתובע השביח את שכרו בסמוך לאחר התאונה.
16 מכאן, שלא ניתן לקבוע כי כאשר השתכרותו של התובע נפגע כשיעור נכותו התפקודית.
17 בנסיבות אלה סבורני כי יש להעריך באופן גלובאלי את אובדן כושר ההשתכרות של התובע
18 לעתיד בשים לב לאפשרות שנכותו תמנע ממנו בעתיד אפשרות להתקבל לעבודה אשר
19 תדרוש אף מאמץ פיזי שהתובע יתקשה לעמוד בו.

20 לפיכך, סבורני כי יש להעריך את אובדן כושר ההשתכרות של התובע לעתיד, לרבות
21 הפסדי פנסיה, באופן גלובאלי בסך של 35,000 ₪.

עזרת צד ג'

22
23 לאחר התאונה נעזר התובע בהוריו ובחברתו בביצוע פעולות יום יומיות, אך לא נזקק לעזרת
24 צד ג' בתשלום. איני סבור כי מדובר בעזרה אשר חורגת מעזרה הדדית מקובלת בין בני
25 משפחה.

26 לאור זאת, איני סבור כי יש מקום לפסוק לתובע פיצויים בגין עזרת צד ג'.

הוצאות רפואיות ונסיעה

27
28 לטענת התובע כתוצאה מהתאונה לא היה ביכולתו לנהוג באופןוע שהיה ברשותו במשך
29 למעלה משנה ונאלץ לנסוע לטיפולים ולבדיקות באמצעות מוניות. כך גם לאחר מכן לטענת
30 התובע אינו עושה שימוש באופןוע אלא נוסע במוניות. בנוסף, טוען התובע כי כתוצאה

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

- 1 מהתאונה נגרמו לו הוצאות על טיפולים אלטרנטיביים שאינם כלולים בסל הבריאותי, וכן
 2 יגרמו לו הוצאות כאלה לעתיד.
- 3 .43. בכל הנוגע לראש נזק זה צירף התובע קבלות רלוונטיות בסך של כ- 5,000 ₪.
- 4 .44. איני סבור כי במסגרת נטל הקטנת הנזק היה על התובע להימנע מטיפולים פיזיותרפיים
 5 פרטיים.
- 6 .45. בנוגע להוצאות הרפואיות, שאינן כלולות בסל הבריאות, והוצאות הנסיעה, לעבר ולעתיד,
 7 אני מעריך את נזקו של התובע באופן גלובאלי בסך של 10,000 ₪.

סוף דבר

- 8
- 9 .46. לאור כל האמור לעיל, יש לפסוק לתובע את הסכום האמורים:
- 10 .47. כאב וסבל.....45,000 ₪.
- 11 .48. אובדן השתכרות לעבר.....10,000 ₪.
- 12 .49. אובדן השתכרות לעתיד.....35,000 ₪.
- 13 .50. הוצאות רפואיות ונסיעות.....10,000 ₪
- 14 -----
- 15 סיכום ביניים.....100,000 ₪.
- 16 ה. ניכוי אשם תורם (30%).....(30,000).
- 17 סה"כ.....70,000 ₪.
- 18 .51. אשר על-כן, אני מורה כי הנתבעות ישלמו ביחד ולחוד לתובע סך של 70,000 ₪.
- 19 כמו-כן, ישאו הנתבעות בשכר טרחת עו"ד בסך של 13% מהסכום האמור ובהוצאות משפט
 20 (אגרות ושכר טרחת מומחים).
- 21 זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- 22
- 23
- 24
- 25 ניתן היום, י"ד סיון תשע"ב, 04 יוני 2012, בהעדר הצדדים.
- 26

ד"ר עמי קובו, שופט

27

בית משפט השלום ברמלה

04 יוני 2012

ת"א 1058-09 קשמין רועי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ ואח'

1
2